

Úvodník:

TREBA, NETREBA.....

Skauting za posledné roky poriadne podrástol. Členská základňa sa pohybuje okolo osem tisíc členov, bol vytvorený program pre vlčatá/včielky a skautov/skautky. Aj činnosť publikačného centra môžeme hodnotiť na výbornú. Môžeme byť so stavom skautingu na Slovensku spokojní! Naozaj? Veď každá strana má rub a líce.

Mohutne podporujeme rast a rozvoj skautingu, vznik nových zborov a na druhej strane nám „kapú“ staré zbory. Máme istotu, že nove zbory vedia čo skauting obnáša? Sú v nich skutočne skauti skautky, nie iba členovia SLSK?

Spory medzi náčelníkom – náčelníctvom – ústredím riešime neštandardne zmluvou. Tým sme vytvorili precedens s veľkým otáznikom do budúcnosti.

Máme špecifikované poslanie zborov na ktoré kladieme taký dôraz? Nezabudli sme, že zbor je iba organizačná nadstavba a skutočná výchova mládeže sa odohráva v družinách a oddieloch, ktoré zostali niekde v úzadí záujmu?

Sú potrebné skautské oblasti? Veď oblastní činovníci na profesionálne „podrypovačné“ otázky 3skáča ich nutnosť nevedeli poriadne zdôvodniť. Konštatovali, že nie sú stanovené „pravidlá hry“ čo má byť náplňou činnosti oblasti a čo zboru. Zatiaľ takmer celou právomocou oblasti disponuje aj zbor. Preto mnohým zborom je oblasť na prítlač.

A tam je „pes zakopaný“. Prelomový skautský snem sa uskutočnil v Trnave v roku 1999. Od tejto doby sme neboli schopní vydať kompletný Organizačný poriadok Slovenského skautingu. Tie kapitoly, ktoré vyšli sú vo väčšine prípadov iba všeobecné a každý si ich môže vysvetľovať po svojom. Mnohé jeho body nezodpovedajú skutočnej realite. Pokiaľ boli k nim pripomienky a opravujúce návrhy, nikdy sa nepremietli do praxe. Tak mnohé nezmyselné ustanovenia v ňom ostávajú v platnosti dodnes.

V dňoch 24. a 25. júna sa v Žiline uskutočnila porada oblastných vodcov a činovníkov. Na Slovensku by sme mali mať osem štandardných oblastí. Deviata – Rómska je svojím spôsobom špecifická. Prvým sklamaním bola účasť zástupcov len polovice z nich: Trnavskej, Považskej, Podtatranskej a Východoslovenskej. Zástupcovia z ostatných štyroch oblastí buď sú spokojní so stavom ktorý je, buď mali do Žiliny príliš „ďaleko“, buď oblasť nefunguje a zbytočne by márnili čas a peniaze. Cieľom porady bolo upraviť teraz platnú nefunkčnú časť organizačného poriadku o oblastiach, aby zodpovedala aspoň súčasnej realite.

Prvú časť porady viedol 3skáč. Jej úlohou bolo určiť priority a hlavnú náplň oblastí. Tú mali navrhnuť a obhájiť zástupcovia oblastí, pri čom 3skáč

OBLASTNÍK

viedol „tvrdú“ oponentúru. V podstate sme nevymysleli nič nového, zhodli sme sa aspoň na prioritách oblastí:

- Vzdelávanie. Malo by byť iba na celoslovenskej a oblastnej úrovni. Riešené by malo byť komplexne. Teda počnúc vzdelávaním radcov, ktoré v súčasnosti nespadá pod RpD. Radcovia sú prvým článkom skautského výchovného procesu, aj keď ešte nie sú dospelí. Programová rada za vyše päť rokov v tomto smere neurobila nič. Každý zbor vzdelávanie radcov si zatiaľ vysvetľuje inak. Od vzdelávania radcov by stratégia vzdelávania mala systematicky pokračovať v vzdelávaní dospelých. To, že u zborov v súčasnej dobe nie je potrebný záujem o kvalifikovaných radcov, ale ani vodcov oddielov a zborov je aj vďaka nesystematickým krokom náčelníctva a ústredia. Chýba motivácia, že je to naozaj potrebné. A nielen u zborov, ale aj zo strany ústredných, aj zo strany oblastných orgánov.
- Rozvoj. V každej oblastnej rade by mal byť člen rady – koordinátor pre rozvoj. Ten by mal riadiť rozvojový tím zložený z ľudí v jednotlivých zboroch oblasti. Funkcia rozvoja oblasti by mala smerovať navonok, k verejnosti, aj do vnútra organizácie. Navonok je hlavne pri nadväzovaní kontaktov s miestnymi autoritami, hľadať možné lokality, vhodných dospelých a nakoniec aj organizovať propagačné akcie pre verejnosť. Do vnútra by mala hlavne smerovať k zabezpečeniu vzdelávania nových dospelých, metodologickej podpore pri rozbiehaní činnosti. Dôraz by mal byť na vytváraní družín a oddielov, nie priamo zborov. Nové družiny a oddiely môže oblasť podľa potreby aj právne a finančne zastrešiť.

Oblasť by sa mala pred zaregistrovaním nového oddielu, či zboru na ústredí v každom prípade vyjadriť. Na ústredí sa občas zaregistrujú zbory vznikajúce mimo príspevia oblasti. Mnohokrát ani nevedia čo skauting je. Sú pasívne, nevykazujú žiadnu pravidelnú činnosť, po roku zaniknú, alebo pasívne „vegetujú“ dlhší čas. S oblasťou nekomunikujú a je často diskutabilné, či sú vôbec skautské a nemýlia si skauting s Pionierom, alebo Hlinkovou mládežou. Zdôvodnenie: „Oblasti to vôbec nemusí zaujímať, že nič nerobia. Buďte spokojní, zvýšili nám početný stav...“ by nemal byť tým správnym argumentom.

- Komunikácia. Znova v dvoch rovinách. K verejnosti, k médiám, k miestnym autoritám. A vnútorná. Jednak komunikácia s náčelníctvom a ústredím. Dodnes je napríklad problém s registráciou. Je pre ústredie problém, aby po spracovaní registrácie zaslalo oblastiam podklady týkajúce sa tej, či onej oblasti. Máte zaregistrovaných toľko zborov ktoré majú toľko a toľko členov, také a onaké oddiely (Stačila by kópia registračných hárkov zborov). Oblasť môže hneď v prvom štvrtroku zistiť: „Tu máme nový zbor, x-tý. starý zbor sa nám nezaregistroval. Zistiť dôvody a situáciu riešiť“. Samozrejme, že tu patrí aj komunikácia so zbormi. A tá nie je ideálna. Hlavne so zbormi, ktoré oblasť nepotrebujú.

OBLASTNÍK

- Hospodárenie. Ak by oblasti plnili ten účel, na ktorý boli zriadené, potom by jednou z priorít bolo poradenstvo a pomoc pri vedení hospodárenia a finančných dokladov pre zbory. To ale by členovia oblasti museli mať právomoc „nazrieť“ do účtovníctva právneho subjektu – zboru. Žiaden problém!!!! Ústredie zriadi zamestnancov, platených koordinátorov, aspoň ekonóm oblasti bude mať menej práce. V každom prípade by však mala mať oblasť finančne zastrešené malé zbory bez právnej subjektivity a nové oddiely a zbory do doby než im bude právna subjektivita udelená.
- Spoločné podujatia zamerané na vytvorenie pocitu spolupatričnosti zborov v oblasti.

V druhej časti sa preberali konkrétne body návrhu organizačného poriadku pre oblasti, v ktorom výsledky predchádzajúcej diskusie boli zakomponované. Pri mnohých bodoch sa zistilo, že na ich prijatie by bolo potrebné zmeniť aj nadväzujúce ustanovenia iných kapitol, napr. o RpD, či zboroch, alebo doplniť povinnosti ústredia (napr. spätná väzba pri registrácii). Ak mnohí účastníci pri rokovaní zapochybovali o potrebnosti oblastí, zapochybovali aj o iných štruktúrach SLSK. Napríklad: vzdelávanie v SLSK má „pod palcom“ Slovenská ústredná lesná škola. Tá je iba časť Rady pre dospelých. Aké poslanie a úlohy potom rieši zbytok RpD?

Prijatý návrh organizačného poriadku oblastí je kompromisom. Aby v rámci reálnych možností upravil činnosť oblastí na Slovensku. Súhlasím s názorom, že v ňom nie nič prevratné, revolučné. To sa ani nedalo, lebo vďaka existujúcemu organizačnému poriadku každá oblasť funguje (alebo nefunguje) inak. To aby oblasti neboli úplne zbytočné je potrebný „prevrat“ nie len v oblastiach, ale v celej organizácii.

Spravodajcovia OS

Z celoslovenskej Rady oldskautov bola na oblasti vznesená požiadavka, aby pri oblastných radách bola zriadená funkcia spravodajcu Rady OS. Zúčastňoval by sa rokovaní oblastnej rady, ale nebol by jej voleným členom a nemal v nej hlasovacie právo (skôr iba poradný hlas). Volení by bol priamo oldskautmi v jednotlivých regiónoch.

V našej oblasti funguje iba jeden klub oldskautov v rámci 49. zboru Prešov. Zopár oldskautov – jednotlivcov je registrovaných v iných zboroch a oddieloch, nevytvorili však žiadnu organizačnú jednotku. Prevažná časť

OBLASTNÍK

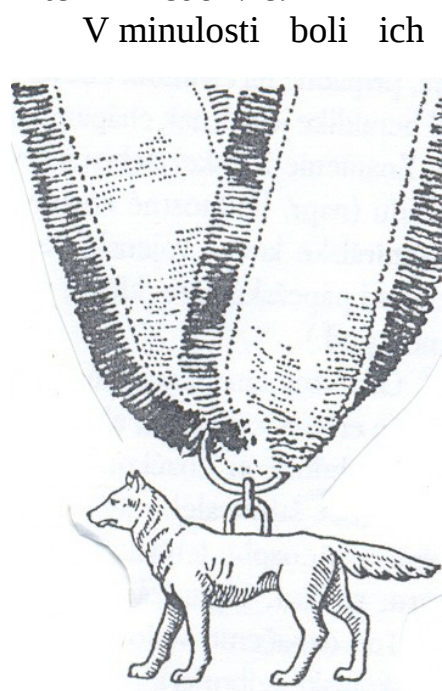
dospelých pracuje priamo v čínníckých funkciách oddielov a zborov. Tí sa, ako viem, ale za oldskautov nepovažujú a ťažko je ich prinútiť aby k nim cítili príslušnosť. Zo strany východoslovenských oldskautov zatiaľ oblastnú radu nik neoslovil a meno spravodajcu OS nevieme.

Osobne sám som oldskaut a poznám situáciu v oblasti. V zriadení tejto funkcie pri oblastných radách nevidím žiadny efekt.

Mufi

JE RAD STRIEBORNÉHO VLKA NAOZAJ Vyznamenaním ?

Najvyšším skautským vyznamenaním je Rad strieborného vlka, u žien Rad strieborného trojlístka. V minulosti ich mohlo byť iba dvanásť (alebo až 14?); šesť v Čechách a šesť na Slovensku (resp. sedem a sedem). Koľko je ich teraz? Po rozdelení Česko - Slovenska by som sa vôbec nečudoval, keby tento počet u nás stúpol na dvanásť až štrnásť. Ich nositelia majú hlasovacie právo na skautských snemoch. Ak sa uprázdni miesto strieborného vlka, žijúci nositelia tohto radu ho udelia ďalšiemu. Komu? Ťažko povedať, pretože štatút vyznamenaní pokiaľ ešte existuje je v hlbokom utajení. Výber nositeľov najvyššieho skautského vyznamenanania tiež. A komu sa udelí, to sa tiež obyčajný smrteľník nedozvie.

V minulosti boli ich nositeľmi významné skautské osobnosti. Zo Slovákov generál Stanek – Železný kapitán od Telgártu, Dr. Miloslav Stržínek – náčelník Slovenského Junáka, v 50-tych rokoch pre skautskú činnosť komunistami väznený, Cipo Grandtner – náčelník Českého a Slovenského exilového skautingu, Dr. Ivan Janček – náčelník Slovenského skautingu v rokoch 1968 – 1992, Ozábal a ďalší. Nositeľkou Strieborného trojlístka bola v minulosti aj Prešovčanka Uhnáková – Smatanová, či Košičanka Juhászová – Mikulová. Dnes viem, že nositeľom Strieborného vlka je br. Petříček – Rumco z Piešťan. Kto sa s ním stretol mi dá určite za pravdu, že vyznamenanie je na správnom krku a že takto si predstavujeme Strieborného vlka. Ale, kto sú tí ďalší? Možno aj oni si ho zaslúžili

OBLASTNÍK

ako Rumco. Ale ako to mám posúdiť, keď neviem kto sú?

Do uší nám vánok doniesol, že na stretnutí oldskautov v Žiline bola vznesená kritika, že Strieborní vlci nemajú hlasovacie právo na rokovaníach oblastných rád. Prečo by aj mali, keď do rady neboli oblastným zhromaždením zvolení? Možno by som im dal (ako na sneme) hlasovacie právo na oblastných zhromaždeniach. Možno.... ale prečo by som mal s tým súhlasiť. Nevieť (okrem brata Petrička) kto sú ich nositelia, kedy a za čo ho dostali. Nikde neboli zverejnené ich mená, ani ich zásluhy. Celá ich voľba prebehla za prísneho utajenia. Ako si ich môžem vážiť???

Z Východoslovenskej oblasti som vedel minimálne o dvoch ľuďoch, ktorí by si to toto vyznamenanie zaslúžili. Jeden už zomrel, druhý žije a je aj vo svojom vyššom veku pre skauting prínosom. Len či o ňom vedia súčasní strieborní vlci. Prečo sa Kruh strieborných vlkov nespýta oblastných rád, či by niekoho na tento post nedoporučili? Pri uvoľnení vyznamenania by na rad bolo napríklad päť navrhovaných kandidátov z oblastí. Vyhral by ten najlepší. Možno by to nebol akurát ten náš, ale vedeli by sme, že udelenie radu prebehlo korektným spôsobom. O súčasnom spôsobe sa to nedá povedať.

Čo na záver? Ak máme v oblasti utajeného Strieborného vlka, prosíme ho aby túto skutočnosť dal vedieť oblastnej rade. Aby sme o tom aspoň vedeli.

Mufi

ORGANIZAČNÉ ZABEZPEČENIE OBLASTNÉHO ZRAZU

Máme za sebou jubilejný 5. ročník oblastného zrazu. Keďže tento ročník mám organizačne na svedomí ja, dovoľm si ho aj vyhodnotiť. Celá organizácia oblastného zrazu akosi ostala na oblastnom vodcovi a mne. Tak, ako aj minulé roky chýbal organizačný tím, ktorý by už vopred zabezpečil program, priebeh a servis podujatia. Aj keď program pripravený bol, nebolo ľudí ktorí by ho realizovali. Navyše pri príprave podujatia sme nemali ani potuchy, že v nedeľu bude vo Fričovciach hostina a posunutím sv. omši sa zrúti celý program na tento deň.

V piatok sa mi navyše skomplikovala situácia v práci a „vybuchla“ doprava materiálu. Oblastný vodca tam síce bol lietal, ale všetko zabezpečiť nemohol. Pomocné ruky chýbali. Navyše br. Veľký Medveď v sobotu a nedeľu mal aj iné neodkladné povinnosti. Ale o to neide. Nechcete predsa, aby takú veľkú akciu zabezpečoval iba oblastný vodca sám. Ľudí na zabezpečenie jednotlivých stanovísk sme zháňali až v sobotu ráno. Vystrojiť stanoviská tiež trvá určitý čas. A čas bol neúprosný, termín štartu sa až prirýchlo blížil. Tie

OBLASTNÍK

stanoviská mali byť pripravené už deň vopred. Neboli, nemali sme ľudí, mohli sme ich vybrať z tých, ktorí na zraz prišli až na poslednú chvíľu. Do uší sa mi už dostala kritika. Na prebore boli iba stanoviská na „vyšantenie“, nič z odbornej skautskej praxe. Súhlasím. Lenže na tieto stanoviská musím postaviť odborníka. Napríklad na uzlovanie musím postaviť machra, ktorý to vie. Kedysi sa mi stalo, že na toto stanovisko sa mi prihlásil dobrovoľník a nakoniec vysvitlo, že neovláda ani tých šesť uzlov z nováčkovskej skúšky. Taký „trapas“ už nechcem zopakovať. Zrazu sa zúčastnil Omge, o ktorom viem že je odborník liečivé rastliny, i všeobecne na rastliny. Keby som bol vedel aspoň pár dní vopred, že príde, určite by toto stanovisko nechýbalo. Žiaľ na poslednú chvíľu to už nešlo. Zlá organizácia sa netýkala iba skautského preboru, ale celého podujatia. Od piatku, v sobotu mimo prebor a aj v nedeľu to bolo nemastné – neslané. Aj keď organizačne mám celý zraz na „svedomí“ ja, hoci nerád, musím priznať stál za h..... Mrzí ma to, ale mrzia ma aj iné veci.

Například: neverím, že prezradím štátne tajomstvo o ktorom doteraz nik nevedel, že oblasť v priebehu roka organizuje dve veľké akcie – Skautské dni profesora Hlaváča a Oblasťný zraz. Domnievam sa, že byť oblasťným činovníkom, členom oblasťnej rady obnáša aj povinnosť a zodpovednosť. Komu by to hlavne malo ležať na srdci aby oblasťné podujatie dopadlo dobre, ak nie im? Kto, ak nie sedemčlenná rada by sa mala pričiniť o to, aby akcia bola pripravená, zabezpečená a aktívne sa podieľať na jej organizácii? Myslíte, že by to mali byť ľudia z Podtatranskej, alebo Považskej oblasti? Alebo si myslíte, že v oblasti má všetko robiť iba oblasťný vodca? Kto iní, ako zboroví vodcovia (ktorí aspoň dúfam, že majú prehľad o svojej členskej základni) by mali vopred ponúknuť šikovných roverov a roverky do realizačného tímu? Možno by to aj radi urobili, ale netušili že aj v tomto roku bude oblasťný zraz..... Prečo zraz pripravovali oblasťný vodca a ja (už človeka mimo oblasť). Prečo z oblasťnej rady, ale aj zo zborov nik nevyšiel s vlastnou iniciatívou a neoslovil oblasťného vodcu: „Brat Maťo, blíž sa oblasťný zraz, zabezpečím a pripravím to a to, však to nakoniec vyplýva aj z mojej funkcie“? Prečo každý čakal až dostane príkaz: „Zabezpečíš to a to, však to vyplýva z tvojej funkcie!“ Rozkaz nedošiel a nik nepohol ani prstom. Ale sme azda vojenská organizácia, aby sme dávali rozkazy? Neprídeme na to sami, aj bez rozkazu?

Napriek tomu všetkému ma predsa jedna vec potešila. Našli sa ľudia, ktorí obetavo pomohli pri realizácii skautského preboru, či registrácii. Hlavne z oboch prešovských zborov, Dlhej Lúky, Humenného, Košíc, Kysaku, či Hermanoviec. Nezištnú pomoc poskytli aj priaznivci skautingu z Hermanoviec, ktorí zabezpečili guláš. Za to im patrí veľká vďaka.

Mufi

OBLASTNÍK

Letecký deň

21. augusta sa na letisku v Ražňanoch pri Sabinove uskutočnil letecký deň. Jeho organizátorom bol tamojší letecký klub. Relatívne malý klub zorganizoval megašou s bohatým programom a ukážkami leteckej techniky na zemi aj vo vzduchu. Súbežne s leteckým programom prebiehali ďalšie činnosti pre menšie deti, či kultúrny program. Leteckého dňa sa v doterajšej histórii týchto podujatí zúčastnil rekordný počet divákov. Takmer desaťtisíc. Medzi návštevníkmi som stretol množstvo známych ľudí, medzi nimi aj mnoho súčasných (aj bývalých) skautov. Z Prešova, Sabinova, ale aj Hermanoviec a Vranova nad Topľou.

Zorganizovať tak veľké podujatie je náročné aj na dostatočný počet organizátorov a usporiadateľov. Ražňanský aeroklub zase nie je až tak veľký a preto do usporiadateľskej služby prišli vypomáhať celé ich rodiny. Napriek tomu by sa ich zišlo oveľa viac.

Kontakt na členov klubu máme. Nebolo by márne (ak o to bude záujem), aby na budúci rok práve v usporiadateľskej službe vypomohli starší skauti a skautky. Z okolitých zborov, napr. Sabinova, Prešova, Hermanoviec,.....Jednak by sa zúčastnili zaujímavého podujatia, jednak by v súlade s roverským heslom „služba“ pomohli pri jeho realizácii.

ROKOVANIE OBLASTNEJ RADY 5.9.2005

Z členov oblastnej rady sa zúčastnili: Mgr. Raškovský, Maníková, JUDr. Kovalík, Gura.

Nepřítomní: Buzalka, Slivka, Kozmoň (vzdal sa členstva v oblastnej rade)

Hostia : Lafférs a Mikloš

Program:

- 1.** Schválenie návrhu o regionálnom koordinátorovi pre Východoslovenskú a Podtatranskú oblasť. Východoslovenská oblastná rada navrhuje ústrediu Ing. Filipa Lafférsa. Podtatranská oblasť navrhuje svojho kandidáta. S konečnou platnosťou o regionálnom koordinátorovi (na obdobie 4 až 5 mesiacov) rozhodne na výberovom konaní ústredie SLSK
- 2.** Problém chaty Kanné. Nakoľko sme za osem mesiacov neboli schopní sprevádzkovať ďalšiu miestnosť v chate svojpomocne, bola zadaná zákazka živnostníkovi zo Fričoviec. Práce uhradíme z režijných nákladov

OBLASTNÍK

z dotácie MŠ. Bola získaná informácia od členov 49.zboru, že vandali poškodili pri chate strechu na drevárke.

3. Vodca oblasti oboznámil členov rady o obsahu mailu zaslaným br. Kozmoňom. Člen rady br. Kozmoň odstúpil z funkcie. Dôvody: zaneprázdnenosť, aj dostupnosť, časové a finančné problémy s cestovaním na rokovania rady. Podujal sa vyvíjať roverské aktivity v regióne severného Zemplína. Zároveň navrhol vypracovať analýzu aktivít a akcieschopnosti oblastnej rady ako celku, i jednotlivých členov.

- Hodnotenie akcieschopnosti oblastnej rady nebolo pozitívne. Je problém členom oblastnej rady na rokovania rady docestovať (z objektívnych: pracovné povinnosti, zle dopravné spojenia, osobné, či školské povinnosti,...), je problém aby rada bola kompletná a mohla rozhodovať nadpolovičnou väčšinou. Pasivita členov je aj zo subjektívnych dôvodov, väčšinou sú aj zboroví funkcionári, zbor je ich prioritou, oblasť ostáva bokom ich záujmu. Za uplynulých 9 mesiacov bola väčšina členov oblastnej rady vo vzťahu práci a plneniu povinností pre oblasť z rôznych príčin pasívna.
- Pri územnej rozsiahlosti oblasti je ťažké vytvoriť optimálnu štruktúru rady. Prvá rada pozostávala iba z Prešovčanov a Košičanov, bola síce akcieschopná a pohotová, neodzrkadľovala však skutočnú štruktúru oblasti. Členovia rád v druhom a súčasnom volebnom období síce zastupujú zbory z takmer všetkých regiónov oblasti, problémy sú ale s časom a cestovaním.

Úloha: Br. Kozmoň v oblastnej rade zastával dôležitú funkciu člena pre rozvoj. Je potrebné na ďalšom termíne oblastnej rady situáciu riešiť buď prerozdelením funkcií ostatných členov rady, resp. do rady kooptovať ďalšieho člena.

4. Analýza situácie skautingu v oblasti a zborov. V oblasti je aj v práci zborov klesajúci trend. Zanikol skauting v Rožňave. 58.zbor s oblasťou odmietal spolupracovať, rada nemá kontakt na žiadneho činovníka, ktorý by sa mohol o oživenie skautingu v Rožňave pokúsiť. Neregistroval sa 42. zbor vo Zborove, či 94.zbor v Slovenskej Kajni. Skauting neexistuje na južnom Zemplíne. Problémy s registráciou mali 43.zbor Dlhá Lúka (aj keď tento zbor pracuje a rozšíril sa aj do samotného Bardejova), 100.zbor v Strážskom a 124. Rómsky zbor v Prešove. 118.zbor Košice sa prakticky rozpadol. Zaznamenané problémy boli aj v iných zboroch. Ústredie SLSK v komunikácii s oblasťou úplne zlyháva, informácie neposkytujú ani vedenia zborov. Oblastná rada sa o týchto problémoch dozvedá z neoficiálnych zdrojov.

OBLASTNÍK

Úloha: zlepšiť informačný tok na zbory:

a/ získať e-mailové adresy nielen na vodcov zborov, ale aj na vodcov oddielov. Pokiaľ je to možné, komunikovať elektronickou poštou

b/ vytvoriť oblastnú webovú stránku

c/ uskutočniť služobné cesty členov oblastnej rady do rôznych regiónov v oblasti

5. Informácia oblastného inštruktora Dr. Kovalíka o projekte rozvoja oblasti. V projekte sú zakomponované kurzy, materiálne vybavenie oblastného školiaceho strediska, vytvorenie tímu inštruktorov, vytvorenie webbovej stránky (bude na nej pracovať Tiger zo Sabinova), aj stretnutie oblastných činovníkov
6. Vyhodnotenie oblastných podujatí v období jún až august 2005. Uskutočnili sa dve veľké akcie; Skautské dni prof. Hlaváča a 5. ročník oblastného zrazu. Akciám (relatívne) prialo aj počasie, účasť na nich bola dobrá. Oblastných podujatí sa zúčastňujú asi 2/3 východoslovenských zborov. Nedostatočné bolo ich organizačné zabezpečenie. Jednak pri príprave týchto podujatí sa väčšina členov rady z vlastnej iniciatívy sama nezapojila. Samotný priebeh akcií zabezpečovali jeden – dvaja ľudia, čo pri tak veľkom počte ľudí nemohli úspešne zvládnuť. Časť členov oblastnej rady sa na akcie ani vôbec neprišla pozrieť. Aj zbory sú v tejto oblasti pasívne a neponúknu pomoc. Realizačné tímy sa skladajú z dobrovoľníkov východoslovenských zborov, ktorých rada získava na poslednú chvíľu a nie je už možné s nimi doladiť organizačné podrobnosti. Z toho hľadiska boli obe akcie hodnotené negatívne.
7. Br. Mikloš, ktorý v neprítomnosti br. Buzalku spracováva oblastné účtovníctvo oboznámil členov rady s finančnou situáciou oblasti, úlohami na blízke obdobie (spracovanie podkladov pre vyúčtovanie dotácie a projektu rozvoja). Vyslovil nespokojnosť s vedením účtovníctva do začiatku júna 2005 vedené br. Buzalkom.
8. Br. Lafférs oboznámil členov rady s predstavou činnosti regionálneho koordinátora. Danú problematiku ovláda, má dostatok času na výkon tejto funkcie, kanceláriu môže zriadiť priamo priestoroch svojej firmy.
9. V ďalšom bode br. Lafférs oboznámil členov rady s úmyslom vytvoriť v obci Poloma skautský zbor (okr. Sabinov). Oblasť mu v tom môže

OBLASTNÍK

pomôcť spočiatku propagačným podujatím (niečo na spôsob štartovacích kurzov v Stropkove), neskôr základnými a radcovskými kurzami

10. V bode rôznom sa hovorilo aj potrebe motivačných kurzov hlavne pre radcov a oddielových činovníkov, či realizácii kurzov v určitom mikroregióne. Jednou z pripomienok bolo aj to, že neexistuje v oblasti možnosť aspoň morálneho ocenenia tých, ktorí sa zaslúžili o skauting na východnom Slovensku. Preto oblastná rada spracuje podmienky na udelenie čestného uznania, ktorého návrh spracoval br. Ing. Jízdný – Orim.

11. Plánované podujatia:

- **23. až 25. 9. stretnutie činovníkov oblasti a zborov v priestoroch 49. zboru na Kúpeľnej ulici č.1 (budova kotolne oproti ZŠ) v Prešove. Nosným dňom bude sobota. Účastníci môžu nocovať v priestoroch zboru, potrebná je karimatka a spací vak.**
- 21. – 23.10.2005 skautský snem v Nitre. Oblasť bude zastupovať oblastný vodca Mgr. Martin Raškovský
- 2.- 6. augusta 2006 sa v Polome uskutoční Stretnutie mládeže

Výhodná ponuka

V starších číslach Médiá ste si mohli prečítať návody ako rozložiť oddiel, či ako „odstrelit“ zomierajúceho oddielového vodcu. Články boli podnetné, ale s nevôľou musím konštatovať, že ich autori ustrnuli a nepokračovali ďalej. A to nie je dobré! Život ide dopredu, ľudstvo zdokonaľuje postupy, i technológie. Nemôžeme ustrnúť na úrovni oddielu, my musíme postupovať k stále vyšším métam! Preto sme sa v našej oblasti rozhodli zriadiť Výskumný ústav na „voľný odstrel“ skautských činovníkov a celých organizačných jednotiek (pozn. red. skratka ústavu VÚnVOSČaCOJ).

Naši výskumní pracovníci s elánom spracovali vedecké úlohy: „Ako zlikvidovať zborového vodcu“. Ale aj naopak. Pre zborových vodcov vypracovali spracovali námety „Ako zlikvidovať zbor“. Predpokladáme však, že zboroví vodcovia sú už zárobkové činní, preto tieto prepracované materiály im budeme poskytovať za finančnú úhradu (ktorú použijeme na splácanie pôžičky za chatu Kanné). A aby ste si nemysleli, že hovorím (píšem) iba do vetra, v tomto čísle uverejníme tému: „Voľný odstrel oblastného vodcu“. Práca sa skladá z dvoch častí; jedna je určená členom oblastnej rady, druhá zborovým vodcom.

OBLASTNÍK

- Som členom oblastnej rady, teda som dôležitý človek. Občas sa svojim podriadeným ukážem ako kohút na smetisku (resp. sliepka na smetisku) a dám im možnosť, aby ma obdivovali
- Zásadne sa nezúčastňujem rokovaní oblastnej rady. Jednak zabíjam čas, ktorý potrebujem na posilnenie vlastného ja, jednak by mi tam mohli nebudaj prilepiť nejakú prácu
- Ak sa omylom rokovania oblastnej rady zúčastním, mám pripravený prejav kvetnatých slov o ničom a skonštatujem, že bezo mňa by rada zákonite skrachovala
- Zásadne sa nehrniem do žiadnej práce, či organizačnej prípravy akcií. Odmietam sa zúčastniť na akomkoľvek rozhodnutí ktoré je spojené s rizikom mojej vlastnej zodpovednosti. Čo od mojej maličkosti vlastne chcú? Však som iba členom oblastnej rady.
- Povinnosti, ktoré vyplývajú z postu mojej funkcie v rade sa snažím zhodiť na niekoho iného. A ak to pokašle, som prvým konštruktívnym kritikom.
- Vystríham sa podieľať na realizácii oblastných akcií a pre istotu sa ich ani nezúčastňujem. Ak áno, tak iba v tom prípade že tam budú spoločensky vyšší dôležití ľudia, ktorým nenápadne dám najavo ako som schopný a dôležitý
- Všetko by mal robiť a zabezpečovať oblastný vodca. Však má na to funkciu. Nechcete, aby som vyvíjal aktivitu aj ja. Som iba dobrovoľník a miesto v rade som si už zaslúžil za zásluhy získané v minulosti
- Ak je oblastný vodca nechápavý a predsa mi dá splniť nejaké úlohy, neurobím ich. Po niekoľkých márných pokusoch sa poučí a dá mi konečne pokoj. Do práce som ako lev! Zarevem a ľahnem

A teraz pár rád zborovým vodcom:

- Aj keď som na oblastnom zhromaždení niečo osobne ohlasoval, tvárim sa že tam bol môj dvojník
- Ak mi príde Oblastník, alebo pozvánka na oblastné podujatie, rýchlo ho odložím do šuflíka. Nečítam ho, lebo čítaním sa môže pokaziť zrak.
- Informácie z neho neposkytnem ani činovníkom a členom zboru. Načo tam pôjdu, keď ja tam neidem
- Aj keď mám nevyškolených oddielových činovníkov a radcov, ktorí nevedia čo majú s deťmi robiť a prešľapujú na mieste, zásadne ich na oblastné kurzy nepošlem. Mohli by tam nachytať blbé názory. Mesiac – dva po skončení oblastného kurzu začnem bombardovať oblastného vodcu, kedy konečne zorganizuje oblastný kurz.
- Aj keď mám niekoľko šikovných roverov a roveriek, úzkostlivo si strážim aby sa nebudaj neprihlásili pre niektorú akciu do oblastného

OBLASTNÍK

- realizačného tímu. Čo je doma, to sa počíta. Načo ešte investovať (ľudskými zdrojmi) do oblasti. Máme tam oblastného vodcu, nech robí!
- Máme naozaj dobrý zbor a dobré oddiely, i družiny. Bolo by ich škodou posielat' na oblastné akcie. Jedným z rizík je, že sa aj naši od tých slabších pokazia (moja dôvera k nim je nekonečná). Druhým rizikom je, že tí slabší sa od našich priučia a hrozí nám nechcená konkurencia.
 - Podporím iba tú oblastnú akciu, ktorú si oblastná rada sama zabezpečí a účasť pre mňa, či zbor bude zdarma. Ideálne by ale bolo, keby sa prostredníctvom oblastnej akcie sa dali pretunelovať oblastné prachy do zborovej pokladne.

JUBILEJNÝ 5. ROČNÍK

5. ročníka oblastného zrazu pri chate Kanné sa zúčastnili výpravy z desiatich východoslovenských zborov: 42. zboru Dlhá Lúka spolu členmi oddielu v Bardejove, 49. zboru Prešov, 65. zboru Sabinov, 67.zboru Stropkov (medzi nimi sme objavili aj dvoch členov zo Svidníka), 100.zboru Strážske, 112.zboru Prešov – Sekčov (dokopy Prešovčanov bolo vyše 35), 118.zboru Košice v ktorom boli aj členovia oddielu v Kysaku, 120.zboru Humenné, 125.zboru Vranov nad Topľou a 126.zboru Hermanovce. Päť zborov sa zrazu nezúčastnilo (68. a 74.zbor Košice, 84.zbor Hudcovce, 115.zbor Lipany a 124.zbor RS Prešov). Celkove sa zrazu zúčastnilo 91 registrovaných účastníkov. Zopár ďalších (neregistrovaných) ľudí prišlo na zraz pozrieť iba na jeden deň, resp. pár hodín, medzi nimi aj členovia oblastnej rady Tammy a Zápalka a bývalí členovia 112.zboru, či skauti z Lipian, alebo chalani z realizačného tímu SELŠ. Počasie nebolo práve najprívetivejšie. Pršalo celý týždeň, výnimkou nebol ani piatok a nedeľa. Vyšla iba sobota, kedy sa nad nami počasie zmlouvalo a nezapršalo.

V tento deň hlavným bodom programu bol skautský prebor. Pozostával z desiatich stanovísk a aj tento rok nebol zameraný na odborné skautské vedomosti a zručnosti, ale formou vorvovačky na rôzne „adrenalinové“ disciplíny. Prvenstvo v oblastnom prebore úspešne po druhýkrát za sebou obhájila hliadka 125.zboru Sirius Vranov nad Topľou s časom 50 minút v zostave Balbo, Gazdi a Peťo. Zbor Dlhá Lúka má nielen výborných šachistov, ale aj výborných zálesákov. Hliadka dvoch útlých dievčat a jedného chalana v zostave Movanka, Blcha, Kalman obhájila druhé miesto (61 minút). Tretie miesto (Bony, Kubo, Narcis) vybojovala hliadka zo 112.zboru Prešov – Sekčov s časom 65 a pol minúty. „Medajlové“ tretie miesto iba o chlp, t.j. o pol minúty uniklo hliadke 65. zboru Sabinov (Bony, Šimpi, Julo) a tak im zostalo iba pekné štvrté miesto. Celkove sa súťaže zúčastnilo osemnásť hliadok.

OBLASTNÍK

Večer bol táborák a vyhodnotenie skautského preboru, po ňom voľná činnosť. „Ukradnutie vlajky“ mal byť úvod do nočnej hry. Keďže drvivá väčšina ľudí zaujala postoj: „zmizla vlajka? Však sa kúpi nová,....“ posunula celú nočnú hru do stratena....

Škrt cez rozpočet nám urobila aj hostina v neďalekých Fričovciach. Sv. omša bola až o 10:30 hod. (bola aj časovo dlhá) a tým bol úplne narušený nedeľný program. Jediné pozitívum bola propagácia skautingu v dedine a záujem založiť skauting v obci. Medzitým už časť účastníkov s komplikovanejšími spojmi domov si balila veci a odchádzala z táboriska. Okolo 13-tej hodiny sa spustil niekoľko hodinový lejak, ktorý skomplikoval odchod aj ďalším skupinám. Do jaskyne Ďablova džura nakoniec šlo len trinásť ľudí, z Dlhej Lúky, Prešova,.....

Tohoročný jubilejný oblastný zraz veľmi nevyšiel. Trocha to má na svedomí aj počasie, ale hlavne zlá organizácia. V každom prípade, tým ktorí sa ho zúčastnili patrí poďakovanie. Patrí aj tým, ktorí mi pomohli zabezpečiť skautský prebor. Boli to roverky a roveri z oboch prešovských zborov, Dlhej Lúky, Humenného, Košíc a Kysaku, či Slniečnica z Hermanoviec. Ak som na nejaký zbor zabudol vopred sa ospravedlňujem. Samozrejme, poďakovanie patrí aj dospelákom, priaznivcom skautingu z Hermanoviec. Škoda len, že poďakovanie za organizáciu oblastného zrazu mimo oblastného vodcu Veľkého Medveďa nepatrí aj ostatným členom oblastnej rady.

Z histórie skautingu

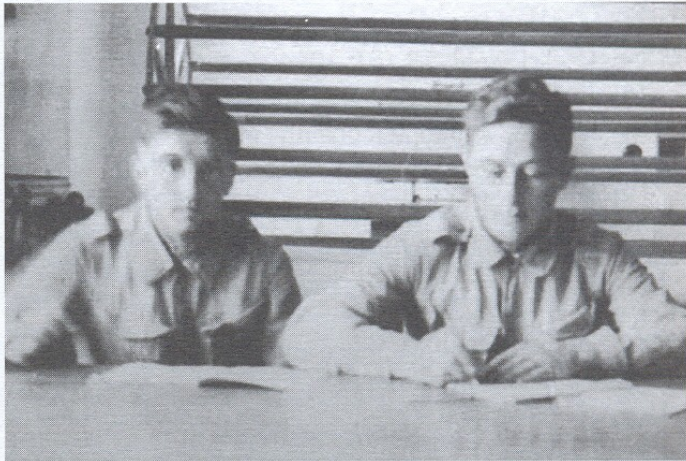
SLOVENSKÉ LETECTVO A SABINOVSKÍ SKAUTI

Navonok nasledujúce riadky vôbec nesúvisia s históriou skautingu a už vôbec nie so Sabinovom.

Dňa 29. augusta 1944 nemecké vojská začali obsadzovať Slovensko. Na odpor proti okupantom sa postavilo mnoho posádok Slovenskej armády. Medzi nimi nechýbali ani letci. Lietadiel bolo málo a na nich bojovali skúsení frontoví piloti. Z väčšiny žiakov Leteckej školy v Banskej Bystrici sa stali pešiaci. Zostavili z nich pešiu rotu pod velením npor. M. Minku. Osvedčili sa v bojoch pri Telgárte, kde si vyslúžili prezývku „modrý diablí“. Zhodou okolností, celému obrannému úseku, v ktorom rota bojovala velil kpt. Ján Stanek, ktorý po druhej svetovej vojne bol starostom Slovenského Junáka a neskôr mu bol udelený titul – čestný náčelník Slovenského skautingu.

OBLASTNÍK

Ostatných zadelili do iných jednotiek povstaleckých Vzdušných zbraní. Sedem leteckých fotografov, žiakov 1. ročníka LŠ bolo zaradených do protiletadlovej obrany letiska. Dňa 18.10.1944 sa na letisko Tri Duby uskutočnil veľký nálet nemeckých lietadiel. Žiaci LŠ nepretržite pálili na nízko prelietavajúceho útočníka. Nálet si vyžiadal obeť na životoch. Medzi nimi aj žiak prvého ročníka LŠ podľahol ťažkému zraneniu, keď črepina bomby prerazila jeho prilbu. Po nálete zraneného odviezli do nemocnice vo Zvolene, ale lekárom sa ho už nepodarilo zachrániť. Počas náletu mal na letisku službu veliteľa stráže. Nastúpil do nej deň predtým poobede, s úsmevom a slovami určeným kamarátom: "A keby som sa nevrátil, tak neplačte". Tušil, že to bude jeho posledná služba? Funkciu veliteľa stráže potom prevzal jeho spolužiak J. Smrek. Stihol však o tragickej udalosti ešte informovať jeho brata.

Vladimír Liegler, prvý zľava, v učebni Leteckej školy v lete 1944

A čo to má spoločné so sabinovským skautingom? Za prvej republiky patrili medzi prvých členov Zväzu junákov – skautov RČS v Sabinove Ladislav, Jozef, Fric Lieglerovci. Vladimír Liegler bol zase jedným zo zakladajúcich členov sabinovského roverského kmeňa. A práve tým padlým povstaleckým vojakom – poslucháčom Leteckej školy na letisku Tri Duby bol rover

zo Sabinova slob. Vladimír Liegler. Česť jeho pamiatke.

Voľne spracované z knihy J. Stanislav, V. Klabník: Slovenské letectvo 3

Mufi

Polemika: Quo vadis výchoslovenský skauting?

Ako to vyzerá...

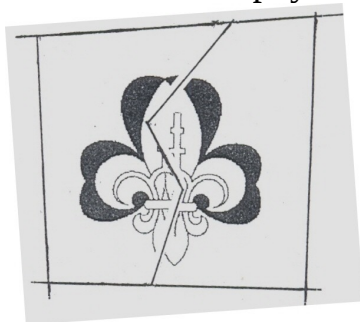
V poslednom období sa nám dostávajú do uší nové informácie. Čo je horšie, väčšina z nich nie je ani zďaleka pozitívna. Práve naopak. Na poslednom oblastnom zraze sme sa dozvedeli zaujímavé skutočnosti o fungovaní, alebo lepšie povedané nefungovaní niektorých zborov v našej oblasti. Ďalšie poznatky získali členovia oblastnej rady počas svojho výjazdu na severný Zemplín. Poďme sa trochu povenovať tomuto problému. Prvým príkladom je zbor

OBLASTNÍK

v Humennom. O členoch zboru, ktorí boli v minulosti na oblastných kurzoch nepočuť a neukazujú sa ani na oblastných podujatiach Brat Mravček, ktorý je momentálne aj pracovne vyťažený, napriek tomu skúša zaujať svojich starších, kvalitnými roverskými podujatiami (niekedy by sa mohlo zdať že až vrcholovými) avšak účasť na nich je slabšia. To potom vedie aj k demotivácii samotného organizátora. Je len škoda, že spomínané podujatia neboli otvorené a účasť na kvalitných podujatiach mohla podstatne vyššia (čo na to hovoria v Hudcovciach, Strážskom, Stropkove..?).

Podobný problém ako v Humennom sme spozorovali taktiež v Hudcovciach. Ako sme sa dozvedeli, tak zo skupiny účastníkov prvých dvoch radcákov z Hudcoviec už pravidelne neskautuje nikto. Nie je zlé, že starých nahradili novou krvou. Zlé je to, že už „odrástli“ a k svojmu zboru už nepocitujú žiadnu príslušnosť. Zaujímavé však je, že z tej staršej skupiny sa prišli poniektorí pozrieť na prešovský tábor a prejavili záujem zúčastniť sa aj oblastného zrazu. Hudcovský zbor má navyše lukratívny program. Je to jediný zbor na východe ktorého program sa točí okolo koní a jazdeckva a ktorému ostatné zbory môžu túto činnosť iba závidieť.

Veľký problém, na ktorý bola oblastná rada upozornená dokonca aj z ústredia, vznikol v Strážskom. Dozvedeli sme sa, že zbor vrátil ústrediu celú tohoročnú dotáciu a nechce sa na budúci rok registrovať. Jadrom tohto problému je komunikácia zbor – ústredie. A ako potvrdili aj ďalší vodcovia zborov, značný podiel na tomto probléme má i jednanie členov ústredia. Faktom je, že počet registrovaných členov zboru, za posledné obdobie klesol o polovicu. Samotná situácia je v skutočnosti ešte neradosnejšia. Dievčenský skauting v Strážskom nefunguje, chlapčenský funguje asi v sile početnejšej družiny. Dôvod tohto problému je čisto prozaický. Zborový vodca Tatuš, pre pracovnú zaneprázdnenosť nestíha venovať skautingu toľko času ako predtým. Aj z tohto zboru sme mali niekoľko absolventov oblastných kurzov. Ako je možné, že nikto nebol schopný Tatuša aspoň sčasti nahradiť, či doplniť?

Tu som spomenul len tri zbory, ale je ich viac, čo majú problémy (napríklad Zborov, Rožňava, 118.zbor Košice a pod.). Samozrejme, nie všade je to zlé, niektoré zbory problémy nemajú a keď majú, tak podstatne menšie. U spomínaných „problémových“ zborov sa ako spoločný menovateľ vyskytuje nedostatok schopných vodcov a radcov. Jednoducho nemá kto nahradiť terajších vodcov, ktorí hlavne pre pracovnú zaneprázdnenosť nemôžu skautingu venovať toľko času ako doposiaľ. Odíde, alebo z objektívnych príčin sa už toľko skautingu nevenuje dominantná osobnosť a zbor začne upadať. Je tiež zaujímavé, že zo všetkých spomenutých zborov sme mali na našich kurzoch pomerne dosť ľudí. V určitom období sa ich ľudia dokonca zúčastňovali pravidelne na akciách oblasti. Fakt by ma zaujímalo,

OBLASTNÍK

kam sa podela skupina kvalitných ľudí, čo sa zúčastnili našich kurzov. Čo sa vlastne stalo? Prvé generácie už odrástli a majú iné záujmy?

V tomto roku oblasť organizovala v podstate len dve väčšie akcie a jeden dvojdňový radcák. Žeby bola chyba v tom, že oblasť ponúkla málo aktivít v tomto roku? Ale je vari úlohou oblasti zabezpečovať skautský program v zboroch? Nie je! Oblasť nemá suplovať činnosť zboru. Keď sa spätne pozriem na naše kurzy a podujatia, stále si myslím, že mali vysokú kvalitu. Je možné, že sa na nich naši členovia nič nedozvedeli? Alebo máme robiť kurzy len pre kurzy a zborom a ich členom ponúkať program ako náhradu za ten čo v ich zboroch im chýba? Podľa mňa je to neefektívne mrhanie peňazí. Veď všetky naše kurzy stály pomerne peknú kôpku peňazí. A účastníkom boli ponúkané podstatne lacnejšie vďaka dotácii od oblasti. Nemyslím si, žeby sa účastníci na nich nič nenaučili. Veď nakoniec všetky radcáky končili skúškami, kde každý účastník musel pripraviť družinovky a podujatia. A tie boli pripravené väčšinou na úrovni. Tí, ktorí ich mali aj zrealizované dostali hneď aj dekréty. Bohužiaľ, časť (možno až tretina) absolventov kurzov dekrétu nezískala a to je možno jeden z kameňov úrazu. Prečo potom vôbec sa na kurz prihlásili, keď o získanie dekrétu neprejavili žiadnu snahu, alebo na skúšky vôbec neprišli aj keď im boli ponúkané ďalšie náhradné termíny? Veď si ich nevybrala oblasť, výber bol prostredníctvom zborov! Oni by mali mať prvoradý záujem na tom, aby do kurzu poslali ľudí so záujmom o skauting a činnosť v ňom.

Cieľom kurzov je poskytnúť jeho účastníkom základné informácie v danej problematike a motivovať ich. Neverím, že po absolvovaní kurzu za dva až sedem dní získame stopercentných radcov s dlhou životnosťou. S radcom sa musí pracovať i ďalej. Oddielový vodca v spolupráci s radcami pri tvorbe ich družinového programu. Zborové vedenie pri organizovaní motivačných podujatí zameraných len pre nich, ako odmenu za odvedenú prácu pri vedení družín. Ruku na srdce. Robili ste, alebo robíte to vo svojich zboroch? Oblasť môže ešte pomôcť pri organizovaní zdokonaľovacích a motivačných kurzov. Ktorý zbor však o takýto kurz prejavil záujem?

Osobne myslím, že dôvodom nie je nevhodný program a realizácia kurzov. Čím ďalej, tým viac mám pocit, že ľuďom chýba motivácia niečo robiť a pocit príslušnosti k skautingu, k zboru... Keď prídu z kurzu do reality v zbore nevedia sa s tým zmieriť, prípadne po období nadšenia jednoducho „vyhoria“ a vo zbore nenájdu vhodnú inšpiráciu. Skúsení činovníci vedia, že decká nám postupne odrastajú a adolescentnom veku už skauting oslovuje z nich len nepatrný zlomok (tí potom ostanú pracovať ako radcovia a vodcovia). Zvyšok strácame. Nemuseli by sme. Možno ich udržíme ak máme v zbore spracovaný roverský program a zaujímavé roverské aktivity.

Preto sa pýtam, či má zmysel robiť kvalitné, drahé a dlhšie trvajúce kurzy, alebo stačí kurz na víkend, s množstvom suchých informácií.

Unkas

OBLASTNÍK

HYDE PARK

Nedá mi nenadviazať na Oliverov článok. V minulom roku bolo v našej oblasti registrovaných 1215 skautov a skautiek. **Tohto roku len 815!!!!** Problém s registráciou mali 43.zbor Dlhá Lúka, 124.zbor rómskych skautov, i ďalšie zbory a dodnes nevieme ako to s ich registráciou je. Počty z minulého roku si udržali 74.zbor Košice, Hermanovce, Lipany a Vranov. Nárast členskej základne iba 65.zbor Sabinov a 120.zbor Humenné. Ostatné zbory zaznamenali pokles členskej základne. **V celej oblasti je to 400 ľudí menej.**

K našej oblasti bol vrchnosťou administratívne pridelený aj 58. zbor Volovec Rožňava napriek, že sa odmietol zúčastniť ustanovujúceho oblastného zhromaždenia v roku 2000 a jeho vodca odmietol s oblasťou spolupracovať. V roku 2001 mal tento zbor 89 členov, i právnu subjektivitu. Podľa organizačného poriadku členstvo v oblasti bolo pre zbory dobrovoľné. Zbor šiel „dolu vodou“ a v roku 2004 mal registrovaných iba 15 oldskautov. Stratil právnu subjektivitu. Toho roku sa podľa získaných informácií (ale nemyslíte si, že od ústredia.....) sa neregistroval nikto.

Pred snemom sa začína „čeriť“ kludná skautská hladina, oldskauti sa pripravujú na ofenzívu (24.9. v Žiline). Zrejme z Rady OS boli adresované vodcovi oblasti dotazy, prečo sa oddiel oldskautov v Rožňave odmlčal a žiadosť o zabezpečenie kontaktu. Čo sa stalo? Oddiel oldskautov jednoducho „zdochol“ (myslím organizačnú jednotku, Božechráň nie ľudí). Ako má vodca oblasti zabezpečiť kontakt, keď oni sami päť rokov snahu oblasti o nadviazanie kontaktu jednoducho ignorovali. O ich „zobudenie“ by sa mala postarať hlavne Rada OS.

V Košiciach sa tretí zbor rodil veľmi ťažko. Z počiatku to neschvaľovali ani ostatné košické zbory, ani oblastná rada. Oblastná rada po čase zmenila názor a nemôžem sa zbaviť pocitu, že 68.zbor Biele vrany a 74. zbor za to majú na oblasť „ťažké srdce“ dodnes. 118.zbor Biely kríž Košice vznikol na jeseň roku 2003. Hneď za horúca poslali zopár ľudí na základný kurz. Potom, akoby uťal, aj keď informácie o pripravovaných kurzoch dostávali. Neprišiel nik, ale so železnou pravidelnosťou mesiac až tri po realizácii kurzu (po funuse) bombardovali oblastnú radu otázkou kedy bude nejaký oblastný kurz. Na lesné školy tiež nikoho neposlali. Jediným kvalifikovaným činovníkom bol iba vodca zboru. Keďže jeho služobné zaradenie je mimo Košíc, kontakt so svojím zborom mal sporadický. Zbor sa síce toho roku zaregistroval, prakticky je však mŕtv. Argument: „Košiciach to nejde, Dvorský nám urobil veľmi zlé meno“ neobstojí. Medveď (Dvorský) mal od začiatku roka 2003 zákaz vykonávať akúkoľvek činovnícku funkciu a zo skautingu vystúpil. Za vyše dva roky sa reputácia dala napraviť. Ale na to bolo potrebné mať kvalitných a vyškolených radcov a vodcov. Nebolo ich. Z kade, keď nikoho neposlali ani oblastné kurzy, ani na lesné školy.....Ešte sviečka pri truhle 118.zboru ani nedohorela a už časť

OBLASTNÍK

„pozostalých hrobárov“ z tohto zboru chcelo založiť nový zbor v Kysaku. Neuveriteľné... Je síce pravda, že oddiel v Kysaku je nový a zažíva eufóriu a elán. Skautská jednotka sa ale nezakladá na pol roka, alebo rok. V Kysaku môžu skautovať, ale bez zboru a pod drobnohľadom oblastnej rady. Jedna skúsenosť stačí.

Padol nám zbor vo Zborove. Nepoznáme situáciu v 124. rómskom zbore, ale máme signály že tiež má ťažkosti. Tento zbor na vlastnú žiadosť so súhlasom náčelníctva prešiel z Rómskej skautskej oblasti do našej. Na rozdiel od iných rómskych zborov má právnu subjektivitu. Ako im ale pomôcť, keď s oblasťou nespôlpracuje, na kurzy ľudí nevysielala a ani oblasť o pomoc nepožiadala. Popritom dostávajú z oblasti všetky informácie, tak ako ostatné zbory.

V čom ja vidím problém. Ako uviedol Oliver, ak sa dominantná osobnosť v zbore prestane angažovať, zbor kape. Ale nielen v tom. Chýbajú kvalitní, školení radcovia družín a vodcovia oddielov. Potom mnohokrát chýba dobrý program, ktorý by deti a mládež oslovil. Dobrých radcov a vodcov „len tak na ulici“ nájdete málokedy. Tých si treba vychovať. Od mala a pomaly ich pripravovať, pracovať s nimi. Sami by mali získať skúsenosti ako zástupcovia radcov. Až potom ich vyslať na radcovský kurz. A znova s nimi pracovať. Pomáhať im pri vedení družiny a pripravovať ich na nižších oddielových činníkov (miestoradcov a oddielových radcov, zástupcu vodcu). Až keď vieme, že skauting sa stal pre nich poslaním, vyšleme ich na lesné školy. Posielať ľudí na kurzy a lesné školy len preto, aby mali náhradu za nedostatočný program a činnosť v oddieloch je zbytočné. U nových oddielov a zborov, ktoré vznikli „na zelenej lúke“ je vyslanie ľudí do kurzu vždy vabank. Sú to ľudia u ktorých vzťah ku skautingu sa ešte iba vykryštalizuje.

Kurzy sú potrebné, aj keď môžeme diskutovať o ich forme. A v žiadnom prípade absolvovanie kurzu neznamená koniec výchovnej práce s mladými činníkmi v zboroch a oddieloch.

Mufi

EKOKAMPAŇ ZBERAČ

V septembrovom čísle Skautských zvestí je vyhodnotený 2. ročník Ekokampane ZBERAČ. Dozvedeli sme, že z Východoslovenskej oblasti sa do súťaže zapojilo sedem zborov, čo je asi takmer polovica východoslovenských zborov. Celkove do súťaže bolo zapojených 37 skautských jednotiek. Najlepšie v priemere na jedného účastníka kampane obstál na 10. mieste 118. zbor Košice. Šestnáste miesto obsadil 112.zbor Prešov – Sekčov, 21.miesto získal 49.zbor Prešov, 24. miesto 126.zbor Hermanovce, 30. miesto 115.zbor Lipany. Hneď za ním sa umiestnil 125.zbor Vranov nad Topľou a na 34.mieste skončil 68. zbor Košice. V celkovom počte nazbieraných obalov v rámci oblasti zvíťazil 68.zbor

OBLASTNÍK

Košice (3387 obalov, 9.miesto v celoslovenskom rámci), 126.zbor Hermanovce (3000) a 118.zbor Košice (1800 kusov).

VÝZVA

Pre lepšiu a rýchlejšiu komunikáciu medzi oblasťou, zbormi a oddielmi vyzývam všetkých zborových a oddielových vodcov aby nahlásili na oblastnú kanceláriu svoje aktuálne mailové adresy, prípadne aj zborové a oddielové www stránky. Tieto údaje potrebujeme nie len pre zrýchlenie komunikácie, ale aj pre novú oblastnú www stránku, ktorá bude onedlho spustená. Tieto údaje môžete posielat' mailom na slskvychod@pobox.sk, unkas@pobox.sk, prípadne telefonicky alebo sms-kou na 0907 931 271 (Unkas). Za spoluprácu vopred ďakujem.

Unkas

LESNÉ ŠKOLY

Oblastnej rade sa podarilo zistiť (určite nie oficiálne od RpD), že z našej oblasti v tomto roku absolvovali títo skauti a skautky:

Roverská lesná škola: Alexi Rendeková (49.zbor Prešov), Tomáš Vatycha a Vlado Timčík (obaja 65.zbor Sabinov)

Lesná škola BAOBAB: Klára Maceková, Ivana Mihalíková, Michal Jančár (68.zbor Košice).

Kto absolvoval SELŠ sa nám zatiaľ nepodarilo zistiť, predpokladáme však že ľudia z našej oblasti na nej určite nechýbali.

Absolventom všetkých troch vodcovských lesných škôl prajeme mnoho zdraru pri obhajobe vodcovských dekrétov.

Vydal Slovenský skauting, Východoslovenská oblastná rada v Prešove. Nepredajné, len pre vnútornú potrebu. Neprešlo jazykovou úpravou. Náklad 50 ks. Termín vydania september 2005. Redakčná rada: Vafek, Mikloš

Bank. Spojenie: Tatrabanka, pobočka Prešov, kód banky 1100, č.úctu 266 671 8114, IČO: 37792725

